

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone. za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Državni zbor.

Torkova seja državnega zbora je kazala izpočetka isto lice, kakor vse druge seje dosedanjega zasedanja. Došle vloge so se čitale dobesedno, potem se je štirikrat glasovalo po imenih. Nato je še podal poslanec vitez Berks interpelacijo, tičočo se uporabe slovenskega jezika pri političnih oblastvih na Spodnjem Štajerskem. Ko je še trgovinski minister podal zakonsko postavko o razširjenju tržaškega pristanišča, je vstal predsednik zbornice, grof Vetter, in dal prečitati dopis ministrskega predsednika, s katerim je državni zbor z dnem 22. t. m. odgojen. Predsednik je nato voščil poslancem vesele velikonočne praznike in zaključil sejo.

Tako je torej prvo dejanje burke, ki se sicer imenuje „državni zbor“, končano. Pričakovalo se je sicer, da se bo stvar drugače končala, mislilo se je celo na demisijo Körberjevega kabineta ali pa razpust državnega zbora, toda Körber še vedno misli, da je nenadomestljiv in da mora ostati „v blagor“ države na krmilu vlade. Vsekako je boljše zanj še nekoliko povztrajati na svojem mestu, kajti po razpustu državnega zbora in novih volitvah bi pač moral pričakovati, da bi bili njegovi dnevi šteti. Tako pa vsaj še ostane preko velikonočnih počitnic „odrešenik“ Avstrije.

Povod tako hitre odgoditve državnega zbora je bil v prvi vrsti češka obstrukcija, kateri se je priključila še jugoslovanska. Čehi imajo pripravljenih še nebroj nujnih predlogov, vseh skupaj je še 149 kar popolnoma zadostuje za celo leto, ako ne bo našla vlada izhoda iz te zagate. Ako se med velikočnimi počitnicami položaj ne izpremeni, se bo s 14. aprilom, kateri dan se najbrž državni zbor zopet snide, začela stara komedija.

Kakor smo že rekli, so se jugoslovanski poslanci izrekli za skupno delovanje s Čehi.

Ta čin naših poslancev je gotovo popolnoma umesten, kajti proti sedanji vladi bi bila vsaka popustljivost naravnost samoubojstvo Jugoslovancov. Obstrukcija naših poslancev se je povsod pozdravila z največjim veseljem.

Vlada ima težavno stališče. Körber se je nadejal, da se mu bo posrečilo zagotoviti delegacijsko zasedanje, ali ta up se mu je izjalovil, ker so Čehi izjavili, da ne pripuste volitev v delegacijo. Druga točka, ki dela veliko skrb vladi, je dovolitev vojaških novincev. Te si bo Körber zagotovil z onim nesrečnim § 14, kar pa mu je pri delegacijah popolnoma nemogoče. Ako bi se mu bilo posrečilo, zagotoviti si delegacijo pred veliko nočjo, bi bil rešen največjih težav, kajti potem bi si bil že kako pomagal s § 14. do jeseni, ali sedaj je navezan na državni zbor, kateri pa v sedanjih razmerah nikakor ne bo tako posloval, kakor bi bilo Körberju ljubo in drago.

In kako hoče rešiti Körber svojo kožo? — S spravo.

Nemške stranke, razun Schönererjeve, so se združile k skupnemu delovanju. Čelo Wolfova stranke se je izjavila za pristop. Nemška na predan in ljubeč stranka ter ustavoverna vstopnostniki so bili zadovoljni z njenim pristopom, le krščanski socialisti so stavili pogoj, da ne sme Wolf sam zastopati svoje stranke, čemur se je tudi ugodilo. Schönerer se je izjavil, da se njegova stranka ne udeleži posvetovanj, ako se ne obdrži med zahtevami uvedbe nemškega jezika kot državnega — S temi združenimi strankami so se začela vršiti pogajanja. Meštarji so Poljaki.

Sicer je bilo obče mnenje, da so se pogajanja začela na inicijativo vlade, toda v skupni seji poljskega kluba in parlamentarne komisije mladočeškega kluba je izjavil predsednik poljskega kluba vit. Jaworski, da je poljski klub prevzel posredovanje popolnoma neodvisno od

vlade in od kake druge stranke. — Tej izjavi se pač mora verjeti, ali ravno tako razumljivo je, da si bo poljski klub, ako bi se mu posrečila pravna akcija, znal zagotoviti stalno hvaležnost Körberjeve vlade, dasiravno sedaj dela popolnoma neodvisno od nje.

Glavna točka, okrog katere se bo moral vrteti pravni poskus, je pač dnevni red prihodnje seje. Čehi in sploh stranke na desnici zahtevajo, da se postavi na dnevni red obravnava o reviziji poslovnega reda, dočim Nemci zahtevajo proračunsko razpravo. Pogoji, pod katerimi bi Čehi pripustili proračunsko razpravo, so one češke zahteve, katere se vlečejo kakor rdeča nit skozi vsa zasedanja državnega zbora. Češka stranka zahteva zopetno uvedbo češkega uradnega in poslovnega jezika in ustanovitve češke univerze na Moravskem. Ti dve zahtevi oživitvoriti je dolžnost vlade, kajti obe temeljite na veljavnih državnih zakonih, katerih čuvanje in izvedenje je naloga vlade. Vsled tega tudi ne morete biti ti dve zahtevi podlaga češko nemških pogajanj, morate se popolnoma izključiti in se češke stranke najodločnejše zavarujejo proti temu, da bi se pravna pogajanja tikala tudi teh dveh zahtev.

Pač pa se hočejo pogajati z Nemci glede minoritetnih šol, poslovnega jezika avtonomnih korporacij, deželnega in deželnozborskega volilnega reda ter izboljšanja javne uprave, posebno pa glede ustanovitve okrožne uprave. Čehi žele poštenega in pravičnega miru in nimajo pri tem nikakih zabrbtenih namenov. Seveda je sedaj na Nemcih ležeče, ako hočejo, da se bo prišlo v državnem zboru do poštenega dela. Gotovo pa je skoro, da nemške stranke ne bodo hotele izločiti iz skupine vprašanj, o katerih naj bi se vršila pogajanja, vprašanja češkega notranjega uradnega jezika in češkega vsučilišča na Moravskem. Stvar bo torej najbrž ostala pri starem.

LISTEK.

Modre lučice.

Maksim Gorkij. — Prevel E. Olgin.
(Konec.)

„Nekdaj v davnih časih so živeli ljudje — kje, ne vem. Veliki, neprodorni gozdovi so ob treh straneh obdajali njih šotore, na četrto stran pa se je razširjala brezmejna stepe. Veseli, krepki, junaški ljudje so bili in z majhnim so bili zadovoljni — najbrže cigani. Tedaj pa je napočila nekoč nemirna doba; prikazali so se drugi rodovi, planili nanje in jih zapodili v gozdove. Močvirje je bilo tamkaj in tema; gozd je bil starodaven, veje so bile goste, da se ni skozi nje videl niti kosček modrega neba in solnčni žarki so le semintja prodrli do močvirja. Tedaj se je pa jel iz njega dvigati čuden sopar; ljudem je škodoval, drug za drugim so tedaj umirali. In plakale so ženske in otroci, očetje pa premišljevali in se žalostili. Iz gozda ste bili dve poti, prva je vodila nazaj, a tam so bili močni in budi sovražniki, druga pa naprej — a tam so stala velikanska drevesa, objemajoč se medsebojno z vejami in zapletačoč se s svojimi koreninami. Ljudje so se bali, da jih bodo v njih umorili.“

ninami v trdo blato močvirja. Stala pa so molče in nepregibno — mirno, kakor iz kamena, po dnevi, v sivem mraku in zvečer so oklepala one ljudi pri svojih ognjih še tesneje. In po dnevu in po noči so jih oklepala kakor obroč, preteč zadržati, zatreti one, ki so bili vajeni stepe. Kako grozovito je bilo, če je veter butal ob vrhove dreves in če je ves gozd šumel in bučal votlo in bobneče, pojoč nagrobno njim, ki so v njem iskali zavetja pred sovražniki.

A bili so krepki ljudje, lahko bi se borili z onimi, ki so jih pregnali iz njih domovja, a niso hoteli v boju poginiti, skrivnosti so hranili v svojih prsih, in te bi tedaj izginile z njimi. Sedevali so torej in premišljevali v dolgih nočeh, ko je gozd zamolklo bobnel, v onem strupenem soparu iz močvirja. Sedevali so tamkaj, brezglasno so njih sence od ognja plesale semintja in vsem se je zdelo, da to niso sence, temveč duhovi močvirja in gozda praznujoči zmago slavje nad njimi. In vedno so sedeli in premišljevali. Vendar nič — ne delo in ne ženske — ne oslabi človeške duše tako kakor skrbi polne misli, ki pijejo kot pijavke iz srca srčno kri. In odreveneli so valed premišljevanja — — — Strah se jim je vzrotil v prsih in jih objel z mogočnimi rokami in ženske, plakajoč za onimi, ki jih je

že umoril strupeni sopar iz močvirja, so jih plasi s svojimi tožbami — — —; bojzani polne besede je bilo slišati v gozdu, sprva boječe in tiho, a vedno glasneje in jačje. Hoteli so se že podati k sovražniku in mu podati sebe in izročiti svojo prostost in njih se ni bal iz strahu pred smrtjo suženjskega življenja — — — Tedaj pa je prišel Danko in vse je rešil.“

Gotovo je starka pravljico o plamenečem srcu pripovedovala že večkrat, stavki so se mi zdeli dolgi in dolgim, gladkim tračvom podobni. Govorila je skoraj pojoč in njen škripajoči, zamolkli glas mi je prav razločno pričaral pred dušo ono šumenje gozda, ki so v njem umirali nesrečni, pregnani ljudje vled strupenega vzduha, dvigajočega se iz močvirja.

„Danko — je bil iz njih rodu, krasen mladenci. In lepi ljudje so vedno drzni. In rekel je torej svojim tovarišem:

„Z mislimi ne boste zvalili skale raz cesto. Kdor ničesar ne stori, temu ne bo drugače. Čemu zapravljati moči v strahu in premišljevanju? Na noge, mi pojdemo v gozd in skozi, saj mora imeti konec — — — vse na svetu ima konec. Torej kvišku! He, he!“

In ozrli so se vanj in spoznali, da je boljši

Edini veseli dogodek iz dosedanjega zasedanja državnega zbora je zблиžanje slovanskih in italijanskih poslancev. Skupna nevarnost vedno se bolj razširjajoče germanizacije, posebno pa italijansko vseučiliščno vprašanje je ona vez, katera bi mogla dovesti dosedanje nasprotnike do skupne akcije. Priobčili smo že jugoslovanske pogoje, na katerih temelju bi bila taka akcija mogoča. Kakor se je pokazalo, ji italijanski poslanci niso ravno preveč nasprotni, posebno oni iz Tirolske ne. Drugačna pa je seveda stvar pri tržaških Italijanih, kateri so pač nasprotni vsemu, kar bi moglo okrepiti slovenski živelj v avstrijskem primorju. Cela stvar je seveda še v povojih, in bogve kakih upov in nad ne smemo gojiti, ali toliko pač smemo reči, da smo z veseljem pozdravili prvi korak k zблиževanju naše in italijanske narodnosti, ki ste doslej bile boj na življenje in smrt med seboj, medtem ko se je v naši sredi vedno bolj in bolj vgnezdavala vsenemška preširnost.

Tudi Nemcem ni ostal prikrit dalekosežni pomen zблиžanja Jugoslovancov in Italijanov pod okriljem Čehov in na vso moč se trudijo, da bi preprečili započeto akcijo. Nemški listi poročajo z nekim pritajenim veseljem, da so se vršila večkratna posvetovanja odličnih nemških poslancev z italijanskimi, katera imajo v namen zблиžanja obeh strank. Pa bodi že, kakor hoče, javno mnenje v italijanskih, razun morda v zagrizenih tržaških čifutsko-irredentovskih krogih je na strani slovansko-italijanske skupne akcije.

Tako smo v kratkem podali obris sedanjega političnega obzora. Vsestranska pogajanja se bodo gotovo nadaljevala, toda končnega izida še ni mogoče prorokovati, kaj šele določiti. Upajmo, da bodo velikonočne počitnice državnega zbora položaj vsaj nekoliko razjasnile. Ako bi pa šlo tudi to upanje po vodi, potem se je pač nadejati, da v kratkem ne bo več sedanjega državnega zbora, ali pa Körberja. Za nas Slovence bi bilo odkritosrčno želeli, da se zgodi poslednje.

O Vegovi 150letnici.

(Izv. dopis).

Dunaj m. sušca

Predavanje o Vegi v društvu „Zvezdi“, katero je imel prvo nedeljo m. sušca gosp. stotnik Fridolin Kavčič, privabilo je toliko Slovencev in Slovenk v to društvo, da je bila dvorana „Regensburgerhofa“ natlačena polna, da jih je celo mnogo moralo stati, ker niso dobili sedeža, mnogi pa so celo morali oditi radi nedostatka prostora. Predavanje je bilo res velezanimivo.

Govornik je najprvo v jedrnatih potezah navel lepo število na slovenskih tleh rojenih učenjakov, o katerih smo dosedaj le malo čuli, povdarjajoč, da ga ni z lahka najti tako čilega in ukaželjnega naroda, kakor je narod slovenski. Najboljši dokaz je naša dična družba sv. Mohorja, z enako se ne more ponašati nobeden veliki, četudi s kulturo prenasiteni narod. Naš

narod je dal svetu ne samo Vego, temveč mnogo drugih učenjakov, ki so izhajali večinoma iz kmetškega stanu.

Že začetkom 15. stoletja, komaj 66 let po ustanovitvi dunajske univerze, zaslovel je radi svoje ženijalnosti in vede po celem učenem svetu slavni celjski rojak Prelokar, ki se je nazival Thomas de Cilia, „Tomaž iz Celja“. Bil je vzgojitelj zadnjega viteza, učenega in vedi naklonjenega cesarja Maksimilijana. Ta je umrl kot škof Konstancije. V 15., 16. in 17. stoletju je delovalo na dunajski univerzi 17 profesorjev slovenskega pokolenja. Toliko jih je dognal g. predavatelj.

Najslavnejši pravnik 16. stoletja je bil Virnik, doma iz Polhovega Gradca, ki si je kakor je bila takrat sploh navada, svoje ime polatinil v Pegeja „Pageus“. Še 150 let za njim so pravniki zajemali iz njegovih neprekošenih juridičnih knjig.

V vrsto teh rojakov spada tudi naš slavni skladatelj Petelin („Gallus“), katerega življenje in delovanje na glasbenem polju nam je izvrstno ocenil in opisal naš vrli glasbeni strokovnjak, amanuensij dvorne knjižnice, dr. Josip Mautuani.

Veleučeni in slavni dunajski škof Slatkonja, ki je igral na polju cerkvene godbe, cerkvenega petja, humanistične vede in umetnosti veliko ulogo, bil je tudi kranjski rojak.

Brikcij Preprost, najboljši govornik dunajske univerze v sredini 15. stoletja, je bil sin preprostih kmetijskih staršev iz celjske okolice. Trikrat je bil rektor dunajske univerze in kot tak je pozdravil v prvič na Dunaj došlega cesarja Maksimilijana v cerkvi sv. Štefana z ognjevitim govorom. Znamenito za nas je tudi, da je bil Slovenec Preprost prvi rektor, kateremu je podelil cesar Maksimilijan častni naslov „magnificus“.

Andrej Perlah, sin kmetijskih staršev, rojen leta 1490 v Svičini nad Mariborom, je bil na matematiškem polju vreden prednik Vegov. Bil je profesor dunajske univerze ter najboljši prijatelj slovečega dunajskega humanista Gundelna. Izdal je mnogo knjig astronomične in matematične vsebine. Po poklicu je bil zdravnik. Aschbach ga prišteva najodličnejšim zdravnikom one dobe, dočim ga sloveči Melanchton uvršča med najizvrstnejše matematike onega stoletja.

Slavni jezikoslovec in naravoslovec Žiga Popovič, kateri je ustvaril Nemcem besedo „Sternwarte“, je bil tudi štajarski rojak, roj. v Arclinu pri Celju. Predavatelj pozna še celo vrsto slavnih Slovencev, o katerih pa obljublja govoriti bodoče leto v „Zvezdi“.

Gosp. govornik je podal potem življenjepis Jurija Vege, ki se je rodil 23. sušca leta 1754 v Zagorici, majhni vasi moravške župnije, z ognjevitimi besedami. Vzbudil je gromovito pohvalo, tako da se je njegov predlog, naj bi tudi dunajski Slovenci brez razlike mišljenja slavili Vegovo stoletnico ter najbi slavnostnemu odboru načeloval pred-

sednik „Zvezde“ g. Pukl, sprejel z veliko navdušenostjo. G. predavatelju donela je vsestranska burna pohvala.

Predavanju sledilo je petje mešanega in moškega zbora društva „Zvezde“, katero je vodil dični pevovodja gosp. Vinko Krušič. Moški zbor se je od lani podvojil in novo ustanovljeni mešani zbor obeta društvu veselo bodočnost. Posamezni zbori so se peli precizno in z veliko vnemo. Gospici Jelici Krušič in Anica Šušteršič pa ste društvo iznenadili z novimi razglednicami, predstavljajočimi Jurija Vego, njegovo rojstno hišo, veličastno župno cerkev v Moravčah in Vegov baronski grb. Te razglednice so vzbudile mnogo pozornosti — razpečalo se jih je mnogo za Vegov spomenik. Ta večer smo tudi čuli nekaj „Zvezdinih“ tamburašev, ki so igrali mnogo slovanskih komadov najspretnješe. Čuli smo mnogo navdušenih napitnic, osobito g. predavatelju in njegovi v društvu navzoči rodbini. Navzočih je bilo dosti slovenskih veljakov, med temi tudi član osrednjega odbora za Vegov spomenik g. major Beseljak, dr. Vidic s soprogo, dr. Nachtigall, kipar Zajec, predsednik kat. izobraž. društva dr. Valjavec, slovenski pridigar na Dunaju veleč gosp. Franc Rebó. Ta večer ostane gotovo v dobrem spominu vsem pričujočim.

Celjske in štajarske novice.

— I. občni zbor „Zveze slov. štajarskih učiteljev in učiteljic“ se ne vrši, kakor smo zadnjič pomotoma objavili, 4. aprila, temveč v torek, dne 5. aprila t. l.

— Promocija. V petek, dne 18. t. m. je bil promoviran na graški univerzi doktorjem prava avskultant pri mariborskem sodišču gospod Ivan Vuk.

— Ali je celjski mestni park samo za Nemce? Kakor je nadutost celjskih Nemcev že splošno njihova najizrazitejša lastnost, pokazali so jo zadnji čas tudi s tem, da jim ni prav, da se Slovenci po mestnem parku izprehajajo in da se slovenski dijaki tam včasih celo na kako klop vsedejo in se slovenski pogovarjajo. Da bodo ti nemški nestrpneži nekoliko popižnejši moramo jih pravočasno na zgodovinsko in pravno stališče tega parka malo opozoriti ter jih spomniti, da je celjski mestni park pravzaprav od nekdaj slovenska posest in da so Slovenci v prvi vrsti opravičeni tamkaj se sprehajati. Seveda je drugo vprašanje, ali se bode slednje Slovincem vsled pohujšljivega in odurnega vedenja nemških špispurgarjev v posebni meri zljubilo. Stvar je pa sama na sebi taka, da je slovenski občinski zastop celjske okolice prostor, kjer je sedaj mestni park, pred nedolгим časom mestnemu olepševalnemu društvu podaril, oziroma dovolil da se mestu Celju priklopi, kakor tudi veliko dušno odstopil takozvani Reiterjev grič, en del mestnega parka je pa še zdaj na okoliški zemlji in bi mogla slovenska okoliška občina vsak hip

od njih vseh: iz oči mu je žarela moč in živ ogenj se je blesketal v njih.

„Pelji nas ti!“ so mu rekli.

In on jih je peljal.

Starka je umolknila in pogledala po stepi. Mrak je postajal vedno gostejši. Lučice iz plamečega Dankovega srca so se svetlikale tam v daljini, podobne modrim zračnim cvetkam, ki vzcvete le za trenotek.

„In Danko jih je peljal. Složno so mu sledili v veri vanj. Težka pot je bila. Temno je bilo in pri vsakem koraku je odprlo močvirje svoje požrešno žrelo, požirajoč ljudi, in drevesa so zapirala pot zidu enako. Njih veje so bile zapletene medsebojno kakor kače, povsod so se razprostirale njih korenine in vsak korak je veljal znoj in kri. Dolgo so šli — —. In vedno gostejši je postajal gozd in vedno manjše — moči. In tedaj so pričeli godrnjati zoper Danka, očitajoč mu, da je tak mladič in neizkušen človek brez uspeha vodi. Ni se zmenil zanje, naprej je stopal hrabro in veselo.

Nekoč pa je grom bučal nad gozdom in drevesa so zamolklo in grozeče šepetala. In tako temno je bilo v njem, kakor da so se združile vse noči, kar jih je bilo od početka sveta s svojo temoto; in majhni ljudje so stopali med velikan-

skimi drevesi, med gromenjem in bliskanjem so šli, in majajoč se so nad njimi vršala drevesa svoje pesni, jezno in obupajoče, in bliski od tam zgoraj nad vršaci so razsvetlili gozd s svojo modrikasto mrzlo svetlobo in ravnotako hitro izginili, ljudi strašeč in grozeč jim. — In v mrzli, modri bliskovi svetlobi se je videlo, kakor da velikanska drevesa iztezajo svoje dolge grčave roke po ljudeh, hrepenečih venkaj iz te teme, in jih skušajo ovirati, — kloneč se eno k drugim. In nekaj groznega, temnega, hladnega je zrlo izza vej na gredoče ljudi. Težavna pot je bila in utrujeni ljudje so že izgubljali pogum. A sramovali so se pripoznati svojo slabost in iz jeze in hudobije so padali po Danku, njem, ki jih je vodil. Očitati so mu, da jih ne vodi prav...

Ustavili so se in med zmagovalje slavečim bučanjem gozda so pričeli utrujeni in razsrjeni soditi Danka v temni, razburjeni noči.

„Brez koristi si nam, da, celo škodljiv“, so dejali.

„Peljal si nas proč od tamkaj in nas izmučil, a zato moraš poginiti — ti“.

In blisk in grom sta potrdila njihove besede.

„Rekli ste: pelji nas — in peljal sem vas“ je odgovoril Danko, junaško jim stoječ naproti.

„Pogum imam, zato sem to storil. In vi? Kaj ste storili, da bi si pomagali? Le šli ste in niste se mogli navzeti poguma za daljšo pot in si ga ohraniti! — Le šli ste, le šli ste, kakor ovac čreda“.

In te besede so jih še bolj razvnele.

„Umreti moraš — umreti“, — so divje klicali.

In veter je bučal in bobnal spremljajoč njih upitje in svetli bliski so švigali nad njihovimi glavami, razsvetljujoč za hipec temo. In ozrl se je Danko v one, zaradi katerih se je žrtvoval in sprejel težavno delo, in videl je, da so se ponižali do divjih živali. Mnogo jih je stalo krog njega, a nikake miline ni bilo brati na njih obrazih; prizanašanja torej ni mogel pričakovati. Tedaj je tudi v njegovi duši vzplamtela nejevolja, a takoj ugasnila iz usmiljenja do njih. Ljubil jih je in mislil: mogoče se brez mene lahko pogube. In zaplamtelo je njegovo srce in zahrepenelo te ljudi rešiti, jih pripeljati na lažjo, varnejšo pot, in iz oči se mu je brala njegova hrepeneča želja. A oni so mislili, videč njegove iskreče se oči, da se je razerdil, in prežali so nanj ko volkovi, meneč, da se bo boril z njimi na življenje in smrt; obkolili so ga tedaj od vseh strani, da bli ga lažje sgrabili in umorili. A spoznal je njih

čezenj prostovoljno razpolagati. V zahvalo za vse te velike slovenske darove in nezasluzene dobrote nasproti meščanstvu je pa celjski občinski zastop bil ob priliki stavljenja nove brvi čez Savinjo toliko umazan, da niti vinarja za to ni dovolil iz mestnih sredstev, dasiravno čez novo brv večinoma mestni prebivalci in tujci hodijo. To je celjska nemška hvaležnost in noblesa. In zdaj bi še ti ljudje hoteli v parku, od Slovencev olepševalnemu društvu podarjenem, omejevati svobodno rabo slovenske besede, da bi kak tujec mislil, da v Celju Slovencev ni! Ne boš, Miha! Ali in koliko bodo Slovenci v mestni park zahajali in kako bodo tam med seboj govorili, je in bode izključno naši lastni odločbi prepuščeno.

— Kje je naš denar, pobran od celjskih mitnic? Ubugi slovenski kmetje morajo plačevati, če se v Celje pripeljejo, pri mestnih mitnicah ogromno visoko mitnino. Mitnice žepe slovenskih kmetov kar sesajo, pa kam gre ves ta naš denar! Bajе za napravljjanje tlaka po celjskem mestu! Toda tlak je vendar tako neusmiljeno razdrapan, da bi si človek lahko noge polomil, če čezenj hodi. Ali so upravni stroški, to je plača mitničarjev, obenem vrlih nemških agitatorjev, tako visoki, da vse dohodke požrejo, ali gre obili slovenski denar za namene, kateri so neiznajdljivi? Trg pred spomenikom ljubljence celjskih Nemcev, nemškega Jožefa II. je n. pr. tako grozovito zanemarjen, da je skoro za zdravje nevarno približati se spomeniku tega Jožefa II. z njegovim lovorjevim vencem in pisanimi pruskimi barvami. Kako da celjski Nemci ne potlakajo okolice Jožefa II., če ga res imajo tako rad? Ah, da! Slovenski „Narodni dom“ je tu blizu! Za tlakanje pa Slovenci plačujemo!

— Popačeni napisi slovenskih obrtnikov in drugih zasebnikov. Če človek malo po naši spodnještajarski deželi potuje, naleti pogosto na hudo popačene napise zlasti slovenskih obrtnikov (gostilničarjev, krojačev itd.) Marsikateri si je dal nevede pri kakem namenoma nemškutar skem ali pa tako nerodnem izdelovalcu napisno ploščo izdelati in ta je bodisi ime ponemškutaril, ali pa pisal z nemškim (net)pravopisom ali ga sploh napravil popolnoma nemško. Celo priznani narodnjaki imajo še iz starih časov take spa kdrane napise nad svojimi hišnimi vrati. To je pa sramota za slovenski kraj in za vse dotične malomarneže, ki takih napisov ne namestijo s pristnimi, v lepi slovenščini napravljenimi. Da se to vendar nekoliko spremeni, naj prigovarjajo v vsakem kraju zavedni Slovenci takim ljudem, da namesto jo spačene napise s slovenskimi. Mi smo pripravljani v našem listu v stalnem oddelku priobčevati take izpremembe in namestitve pokvarjenih napisov s pristnimi slovenskimi; zato naj se nam uspehi iz posameznih krajev sproti naznanjajo. Slovenski deželi tudi na zunaj slovensko lice!

— Kakor gladni psi so čakali v sredo pred poldnevom znani prvaki djske poulične druhal, „vahtarčni“ informatorji, pred sobo št. 3 celjskega c. kr. okrajnega sodišča pričakujoč trenutka, da bi se zopet mogli zgnati s svojimi gnjusnimi čeljustmi na celjsko Svenstvo. Kajti to ve vsak pametni človek, da m ni mar posameznih oseb, temveč da želo s posamezniki kopati jamo celoti. Lopovi! S hko besno rado stjo je priobčila svoj čas „vahtrea“ vest, da se je dogodil v slovenski trgovir g. K Vaniča v Celju zločin proti nramnosti, s takim divjim sovrastvom in prav satanskim vseljem je kazala na vse Slovence: glejte, takni so. In takrat predno so aretirali gosp. Popoviča, je po osebi, katera nam je dobro znana, vedela že vsa poulična druhal za aretacijo. Kzo so se jim svetile oči veselja, češ, sedaj g. imajo zopet Slovenca, vsled katerega bomo ahko kazali s prstom na vse. Da, ali izkupil j je dotičnik, ki je imel in ima povsod svoje kemplje poleg, kjer bi ne bilo treba. Priobčili smo dogodbico, ki je temu gospodu do dobra zavrila usta, in celo Nemci sami so mu pošteno izprašali kosmato vest, kajti takih dogodkov, kakor se je bajе dogodil v slovenski trgovini je med Nemci dovolj, da bi imela „Domovina“ vedno polne predale o njih, ako bi se hotel baviti z omazanim perilom celjskih nemških prvakov in njih podrepnikov. — V sredo dopoldne je bila obravnava pri c. kr. okrajnem sodišču. Kakor smo že rekli, je čakala zunaj tropa steklih „vahtarčnih“ informatorjev na izid obravnave, kateri bi s še toplo vestjo drli v „vahtarčm“ uredništvo. Smeh nas je lomil, ko smo gledali njihove skremžene obraze, ko so izvedeli da je g. Popović popolma oproščen. Sodil je sodni tajnik g. dr. pl. Du car, a zagovarjal je gosp. dr. Karlovšek. — Gosp. Popoviču in trgovini gosp. Vaniča je sicer čast rešena z razsodbo c. kr. sodišča, toda, ako morda mislijo „vahtarčni“ častikralci, da je za njih stvar tudi pri kraju se zelo motijo. Z vso pravico zahteva vsa slovenska javnost, da slavno c. kr. državno pravdnštvo zahteva preiskave in obtožbe „vahtarčnega“ uredništva radi zločina obrekovanja. Še predno je bila aretacija proti g. Popoviču ugotovljena, so vedeli celjski podi čnjaki za celo stvar, predno se je aretacija izvršila, je bilo „vahtarčno“ uredništvo o nji obveščeno. Proti gosp. Popoviču se je uvedla preiskava, bil je nekaj dni v preiskovalnem zaporu, a sedaj popolnoma oproščen, a „Deutsche Wacht“ ga je napadla v svoji številki z dne 10. t. m., izišli dne 9. t. m., kot zloči ca in obenem huj skala proti trgovini g. K Vaniča. Aretacija se je izvršila dne 10. t. m. ob 4. uri popoldne, ob 5 uri izišla „Deutsche Wacht“ je že prinesla poročilo, katero je moralo biti že zdavnaj pred aretacijo v uredništvu. Ako slavno c. kr. državno pravdnštvo ne najde nič kaznjivega v dejstvu, da se uradni postopki pred njih izvršitvijo raznašajo

na ulico, da se osebo, katero pozneje c. kr. sodišče, uvidevši nje nedolžnost, popolnoma oprosti obtožbe, v javnem časopisu ozlogrdi kot zločinca in se obenem s ščuvanjem proti trgovini, kjer je bila dotične oseba uslužbena, hoče dotično trgovino na časti in tudi gmotno oškodovati — potem bi si morali pač misliti, da je slavno c. kr. državno pravdnštvo le zato tu, da na ovažbe obskurnih celjskih nemčurskih pouličnikov obtožuje osebe, katere c. kr. sodišče obtožbe popolnoma oprošča. — Najodločnejše torej zahtevamo v svrhu varstva zakona in javne morale, da se uvede preiskava proti uredništvu tukajšnje „Deutsche Wacht“ zaradi zgoraj omejenih kaznivih dejanj.

— Savinsko učiteljsko društvo zboruje 7. aprila t. l. ob 2 uri popoldne v Gomilskem. Spored: 1. Zapisnik. 2. Skupno posvetovanje o odpravi III. plačilnega razreda. 3. Službena razpredelnica, izjava šolskega vodstva o prosilcu. 4. Pobiranje društvenine. 5. Volitev dveh delegatov. Slabo vreme ne ovira zborovanja.

— III. Izkaz darov za Jarčev nagrobni spomenik. Minka Miklič, učiteljica v Gomilskem, 2 K, Julka Miklič, učiteljica na Gomilskem, 2 K, Marija Stupan, učiteljica pri Sv. Jurju ob Taboru, 2 K, Julka Stupan, učiteljica r. d. pri Sv. Jurju ob Taboru, 2 K, Meglič Šimon, nadučitelj na Vranskem, 3 K, brežiško-sevniško učit. društvo po g. Amaliji Piuk 6 K, skupaj v tem izkazu 17 K. Vsega skupaj 42 K — in to je bore malo. Nadaljne darove sprejema Anton Farčnik, nadučitelj na Polzeli.

— Odlikovanje Cesar je podelil slovenjebistriškemu županu Albertu Stiegerju viteški križec Franc Josipovega reda.

— Predavanje. V soboto, dne 26 t. m. bo predaval v mali dvorani mariborskega „Narodnega doma“ vseučiliški profesor g. dr. Murko o življenju in delovanju sv. bratov Cirila in Metoda.

Druge slovenske novice

— Slovenskemu ženstvu! — Pod tem naslovom prinaša „Novoe Vremja“ prekrasno pesem ruskega pesnika Sokolova, posvečeno slovenskemu ženstvu. V slovenskem prevodu slove ta pesem v prozi tako-le: O! Stare Baltike, od Volge in Dajepre do novih bregov Sungare in Amurja, od Kijeva, Moskve in od Petrovih trdnjav do groznih baterij na skalah Port Arturja, od meja večnega ledu do južnih vročih pokrajin, od mračnega Altaja do podivjih gor doni „zahvala“ vam, o matere-Slovenke, od ruskih mater iz vse Rusije velike! Zahvala in poklon za goreči vaš pozdrav v težkih časih, v trenutku skušenj. Ne bojte se! Rusija je silna! Na izzivanje daje odgovor, dostojen pradedov iz svetih sporočil! Naj bo sovražnik poln zavisti in zlobe, naj grozi z vojsko z vztoka in zapada — silne in mogočne so prsi slovanskega orla, mogočni in verni so slovanski orliči!

misli in srce mu je še bolj vzgorelo; bolečine so pripravljale take misli njegovi duši.

In gozd je vedno dalje bučal svojo pesen, nad njim je bobnel in divjal grom in čezenj so padale velike deževne kaplje.

„Kaj bom storil za ljudi!“ je tedaj zaklical Danko z glasom močnejšim od mogočnega gromovega bobnjanja.

In hipno si je raztrgal z rokami prsi, iztrgal venkaj srce in ga dvignil visoko nad — glavo.

Razsvetilo se je in sijalo še jasneje in svetleje kot solnce in gozd je utihnil vsled bleśka in svetlobe brezmejne ljubezni do bližnjega, tema je bežala pred njenim žarom in se daleč tam v gozdu pogreznila v globoko, nenasitno žrelo močvirja. — Prestrašeni ljudje so bili kakor okameneli.

„Pojdimo“, je tedaj zaklical Danko in pohitel naprej, žareče srce kvišku držeč in razsvetljujoč ž njim svojim tovarišem nevarno pot. In pohiteli so za njim, nekako prisiljeni in začarani. Tedaj je vnovič zabučal gozd, v začudenje gibajoč svoje vrhove, a odmevanje korakov je bilo močnejše. Vsi so hiteli hitro in pogumno, privlačilo jih je čudovito, žareče, plameneče srce. — In mnogo jih je poginilo tudi sedaj, vendar brez stoka in brez solz. Danko jim je

bil vedno prvi in njegovo srce je plamenelo neprestano.

Hipoma se je razdelil gozd, se cdprl in Danko in ostali ž njim so dospeli v kraj, poln svetlobe in čistega od dežja svežega zraka. Nevihta je zaostala za njimi nad gozdom, a tukaj je žarelo solnce, dihala stepla, se blestela trava, posuta z neštetiimi diamanti in kakor zlato se je svetila reka — — Zvečer je bilo, zarja večerna je rdečila reko, da se je videla podobna oni krvi, ki je v mogočnem curku rdečila Dankova hrabra prsa.

A on je umiral; še enkrat se je ponosni, pogumni, umirajoči Danko ozrl po nepregledni stepi, veselo se ozrl po rodovitni deželi, ki se je razprostirala pred njim in se ponosno smehljal. Potem se je pa zgrudil in izdihnil.

Tiho so šepetala drevesa v svojem začudenju in trava, porošena od njegove krvi, se je pridružila temu šuštenju.

Veseli, nadepolni ljudje pa niso zapazili njegove smrti in niso videli, da plameni poleg Dankovega trupla še njegovo junaško srce. Le eden izmed njih je je opazil in iz strahu, ki ga je obšel, je stopil z nogo na to ponosno srce. — — Tedaj je ugasnilo, razpršivši se v male iskricе.

In to so one neznatne lučice, ki se pred nevihto prikazujejo v stepi*.

* * *

Ko je starka končala svojo lepo pravljico, je zavladala v stepi popolna tišina, kakor da jo je ganila povest o Danku, ki je žrtvoval iz lju bezni do bližnjega svoje srce in izdihnil brez povračila za svojo velikodušnost. In s hrbtom naslonjena ob koš za grozdje je starka zadremala, semintja se zdrznivši. In gledal sem jo in mislil: koliko pravič in spominov bi še lahko povedala iz svojega življenja. In mislil sem na požrtvovalno Dankovo srce in človeško fantazijo, ki je ustvarila toliko krasnih, bajnih legend — o starem veku in njega junaških činih in o oni žalostni dobi brez močnih, pogumnih ljudi in brez znamenitih dogodkov, a z nezaupnostjo vse zasmehujoči — o oni žalostni dobi pomilovanja vrednih ljudi z mrtvorojenimi srci.

Veter je zavel zopet močnejše in odgrnil sloke prsi starke Izegril, ki je dremala vedno trdnjeje. Odel sem njeno staro telo in se sam vlegel poleg nje na tla. V stepi je bilo mirno in temno. Počasi in dolgočasno so se pomikali oblaki na nebu dalje in dalje. Žalostno in zamolklo je šumelo morje. Starka Izegril je spala večno, — nevzdramo spanje.

— „Legijonarji“ v Kranju. V soboto, dne 26. t. m. zvečer priredi „Narodna čitalnica“ v Kranju Govekarjeve „Legijonarje“ na korist on dotni „Dijaški kuhinji“.

— **Prebivalstvo na Kranjskem.** Prebivalstvo kronovine Kranjske se je pomnožilo v preteklem letu za 5761 oseb. Kakor povzamemo iz uradnih statističnih podatkov, se je leta 1903 porodilo na Kranjskem 18 007, umrlo pa je 12 246 oseb, od katerih je 2390 doseglo starost nad 70 let. Vsled jetike je umrlo 1960, vsled pljučnice 750, vsled davice 293, vsled škrlatice 89, vsled ošpic 106 oseb. — Ponesrečilo je 244 oseb, in sicer: utonilo 64, vsled padca 29, vsled opeklin 25; 18 se jih je zadušilo, 11 povozilo, 5 zmrznilo. Samomorov je bilo 51, umori pa 3; 19 oseb je bilo ubitih. Poročenih je bilo lani 3329 parov.

— **Naši vojaki v trdnjavah.** Listom se poroča, da tri stotnije pešpolka št. 17 odidejo v trdnjave na laško-koroški meji.

— **Člani ljubljanskega slovenskega gledališča v Belemgradu.** Beligradska „Politika“ pri naša laskavo oceno o gostovanju članov slov. opere gg. Orželskega in Angelija v Belemgradu. Koncertovala sta pred mnogoštevilnim občinstvom v dvorani pri „Hajduk Veljka“.

— **Nemškutarska „zmaga“ na Koroškem.** Pri občinskih volitvah v Dobrlivasi je zmagala očitvidna neznačajnost. V III. razredu naših 135, nasprotnikov 30. V II. volilnem razredu od 86 volilcev prišlo 75; naših 35, nasprotnikov 40. Kdor tukajšnje razmere pozna, temu je komentar nepotreben. V I. razredu 30 volilcev, komaj trije kmeti.

— **Proti tržaškim Slovincem „Piccolo“** poroča, da je med mestno delegacijo in nekim bančnim zavodom že dogovorjena prodaja ozir. nakup tal na trgu pred vojašnico — pred „Narodnim domom“. Dotični zavod da bo zidal tam svoje poslopje. „Edinost“ pa pričakuje od vlade, da ne dopusti takega atentata na koristi mesta, na potrebe največjega prometa, ki se tam vrši in ne v zadnji vrsti na zahteve estetike.

— **Samomor sodruginje.** V Barkovljah so potegnili iz morja mrtvo truplo 25 let stare socijalno demokratske agitatorice Marije Jamnik. Doma je bila iz Zagorja ob Savi. Skočila je sama v morje.

— **Priznanje študij na zagrebškem vseučilišču.** Zaderski „Narodni list“ piše, da je doznal iz dobrega vira, da izide v nekoliko dneh ministrska naredba, po kateri bo imenovana posebna izpraševalna komisija na Dunaju za one dijake iz Dalmacije in Istre, ki se uče na hrvatskem vseučilišču v Zagrebu, a želijo, da bi bili njihovi nauki priznani tudi v tej državni polovici.

Politični pregled.

— **Češki, slovenski in hrvatski poslanci** so imeli v torek zvečer skupen sestanek. Dr. Pacak je Jugoslovancem izrekel zahvalo, da so podpirali Čeha v boju proti vladi. Dr. Kramar je povdarjal, da je češka opozicija, čim so se ji pridružili Jugoslovani, zadobila veliko večjo moč, nego jo je imela poprej. Želeti je, da bi se ta nova organizacija poglobila in utrdila. Dr. Ferjančič je želel, naj bi bila ta nova organizacija trajna in krepka, v kar je treba, da se doseže edinost v taktiki. Dr. Ploj je naglašal, da je v minolem zasedanju nova češko-jugoslovanska vzajemnost prestala prvo preskušnjo. Končno je dr. Pacak pri slovesu izrekel nado, da se po Veliki noči zbero zavezniki z novimi močmi za boj.

— **Ogrski državni zbor.** Po sprejetju obeh rekrutnih predlog v tretjem branju se je začelo razpravljati o proračunskem zakonu za leto 1903. Poslanec Barta (Kossuthova stranka) je razlagal važnost plačevanja v gotovini za ureditev cgrskih financ in za povzdigo ogrskega gospodarstva. Dokazoval je, da kmetijstvo na Ogrskem peša, čemur bi se dalo odpomoči le s samostojno carino. V imenu Kossuthove stranke je proračun odklonil. Isto sta izjavila tudi posl. Saghy v imenu narodnih desidentov in Csernoch v imenu ljudske stranke. Vsem govornikom je odgovarjal finančni minister Lukacs.

— **Balka.** Turški minister zunanjih zadev Tefvik paša je obiskal poslanike velesil ter jih nagovarjal, naj se velesile zadovolje z manjšim številom orožniških častnikov. Začudenje zbuja postopanje angškega diplomatičnega zastopnika O' Connora, ki dela očitno proti reformam. Macedonski voditelji ga baje pri tem krepko podpirajo, ker žnjim vred želijo, da bi se razbile sedanje refomske akcije, nakar bi Angleška in Francija nastpili s skupnim novim načrtom pred turško vlado.

Rusk-japonska vojna.

Vrhovni poveljnik ruske armade na daljnem Vztoku, general Kuropatkin, v katerega stavijo Rusi vse svoje upnje, je v ponedeljek došel v Irkutsk in se takoj odpeljal po kratkem razgovoru z železniškim ministrom knezom Hlkovim proti Bajkalskemu jezeru. Kuropatkin dospe najbrže že danes v Harbin, da bo že jutri ali pojutrišnjem v glavnem ruskem taborišču v Mukdenu.

Iz Marzelja na južnem Francoskem se poroča, da je v ponedeljek tja došel francoski poštni parnik „Jara“, kateri je imel na krovu ruskega poslanika v Tokiju, barona Rozna, ruskega generalnega konzula v Jokohami pl. Siversa in ruskega konzula v Nagasaki, princa Gagarina.

Rusija namerava šele, ko bodo njene v delu se nabajajoče ladje dokončane, energično nastopiti s svojim brodom. Do junija bodo popolnoma oboroženi oklopnice „Slava“, „Orel“, „Knjaz Suvorov“ in „Borodino“. Vsaka teh ladij ima prostora za 13 000 ton in hitrost 18 morskih milj. Oboroženo bodo s 305 centimeterskimi in 66 srednjimi in lahkiimi topovi. Obe 16 000 tonski oklopnici „Imperator Pavl I.“ in „Andrej Perovzanji“ spuste v naju v morje. Tudi prej šnjega leta v morje spuščeni križarici II. reda „Izumrud“ in „Zemucug“, ki se odlikujeta po svoji hitrosti (25 morskih milj), odplujejo isti čas. Dalje se oborožuje križarica I. reda „Oleg“.

Japonska se skuša urediti v svojem „podkraljestvu“ na Koreji, in marki Ito, japonski Bismark, je v Söulu dosegel mnogo uspehov. Japonska posodi Koreji pet milijonov, zato pa dobi korejska vlada japonske svetovalce in cesarski dvor se reformira ter tako izgubi vso veljavo. — Marki Ito je bil odlikovan z redom češpljevega cveta, odlikovanjem, ki se podeljuje samo knežjim osebam, japonski poslanik je dobil red korejske deželne zastave prvega reda.

Berolin, 22. sušca. Neki bruseljski list poroča iz Antwerpna, da je ruska vlada najela 20 velikih parnikov za prevažanje premoga, železniškega in mornariškega materiala v Port Artur. To kaže, da Rusi računajo na uspeh svojega brodom, na kar bi jim bilo mogoče te transporte spraviti po morju v Port Artur.

Frankobrod 23. marca. „Frank. Ztg.“ poroča, da dela Rusija v srednji Aziji velikanske priprave za vojno. V Petrogradu se tudi delajo priprave. Revalu in drugim pristanom se posveča posebna pozornost. Vse to je naperjeno proti Angleški, če bi hotela v slučaju ruske zmage priskočiti Japoncem na pomoč. Potrjeno je, da je car rekel: Koreja mora postati ruska, dvomi se pa, da bi tudi v tem slučaju imela Angleška pogum, se Rusiji zoperstaviti.

Petrograd 23. sušca. Admiral Aleksejev je brzojavil carju iz Mukdena: O polnoči dne 22. t. m. sta se dve japonski torpedovki približali Port Arturju, a ste bili zagledani. Baterije in ladji „Bober“ in „Osvažnjij“ sta začeli streljati, na kar sta se torpedovki umaknili. Ob 4. zjutraj so se pojavile tri japonske torpedovke, a so bile tudi odgnane. Ko se je zdanilo, se je približala Port Arturju vsa japonska eskadra, broječa 6 oklopnice, 12 križark in 8 torpedovk. Rusko brodom je zapustilo pristan. Japonci so ustrelili 100krat na Port Artur in 108krat na okolico. Ruski strelji so dobro zadevali. Ena japonska oklopnica je bila tako zadeta, da je nehala streljati in se je umaknila z bojišča. Ob 11. uri je japonsko brodom odjadralo, ne da bi se bilo spustilo v boj z ruskimi ladjami. 5 ruskih vojakov je bilo ubitih, 10 ranjenih.

Petrograd 23. sušca. Dodatno brzojavlja Aleksejev o včerajšnjem naskoku na Port Artur naslednje: Japonsko brodom se je ob 9. dopol

dne razdelilo na dve skupini; oklopnice in torpedovke so šle proti Ljaotešanu in Golobjemu zalivu, križarke pa so se v dveh oddelkih razpostavile v južni in vzhodni smeri. „Retvisan“ je ob 9. uri 20 min. začel streljati na oklopnice, ki so odgovarjale. Medtem se je rusko brodom zbralo pri zunanjem bregu. Ob 11. uri je začelo bombardiranje pojemat, kmalu na to so se začeli Japonci umikati in ob pol 1. popoldne ni bilo nobene japonske ladje več videti.

Petrograd 23. sušca. Aleksejev brzojavlja, da so se 17. t. m. ruske patrolje približale Andžu. Na levi strani pri Šinhanhanu so videli velike, od zemlje napravljene utrdbe. V Pjengjangu ni bilo še nobenega sovražnika. Kaže se, da je v Andžu ena japonska divizija, ostanek prve armade pa v Pjengjangu. 200 ruskih konjenikov je bilo poslanih, da preprečijo Japoncem prehod čez reko pri Andžu. Naleteli so na tri japonske patrolje, ki pa so se umaknile v Andžu. V noči dne 19. t. m. so se srečale ruske in japonske patrolje in streljale druga na drugo.

Dopisi.

Dunaj. Hrvatska akad. omladina na Dunaju, zbrana dne 19. sušca 1904, je sklenila sledečo resolucijo:

1. Hrvatska akad. omladina na Dunaju je globoko in trdno prepričana, da je samo v iskreni slogi in skupnem delu z bratskim narodom srbskim pogoj in podlaga napredka in razvitka naše narodne ideje, kakor tudi oživitvorenja našega državnega prava, in izraža ogorčeno in najodločneje svojo nevoljo vsem onim svojim kolegom v Zagrebu, kateri so se zaslepljeni in zapeljani, brez političnega razuma, udeležili dne 19. t. m. proti srbskim izgrediv.

2. Hrvatska akad. omladina izjavlja naj-svečaneje, da smatra vsakega, ki bi poskušal na katerikoli način kvariti napredek iskrene in bratske sloge med Hrvati in Srbi, te edine naše zdrave politične ideje, le kot orodje dualističnega sistema, ki pod devizo „Divide et impera“ ubija in ruši razvitek naroda hrvatskega in srbskega.

3. Z ozirom na obsojevanja vredne zagrebske protiruske izgrede izjavlja hrvatska akad. omladina, da zasleduje z živo simpatijo boj velikega bratskega naroda ruskega na daljnem vztoku.

Hrvatski dijaki na Dunaju so poslali pismo predsedniku „Circolo acad. italiano“, v katerem z veseljem pozdravljajo vsak korak, ki more zblizati Hrvate in Italijane, in v katerem izražajo nado, da je mogoče obstoječe ovire odpraviti na temelju vzajemnega priznanja. Hrvatski dijaki upajo, da se bodo mogli z italijanskimi dijaki ramo ob ramo boriti proti skupnemu sovražniku Nemcu.

† **Iz porenske pokrajine.** S tužnim srcem naznanjamo, vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da smo spremili dne 16. t. m. našega rojaka Primoža Šusterja k večnemu počitku. Pogreba udeležila se je večina tukajšnjih Slovencev. Pokojnik je bil še mož stare slovenske korenine, rodom Kamničan. Živel je tukaj že skoro nad 20 let. Umrli je v 52. letu svoje starosti ter zapustil vdovo s šestimi otroki. Edina tolažba za rajnega ženo je, da ima že tri skoraj odrasle sinove, ki zaslužijo že za vsakdanji kruh in bodo tudi pomagali preživeti svoja mlajša brata in sestrice.

Rajni je služil v svoji mladosti pri vojaki in je bil v vojski leta 1878 proti Turčinu v Bosni in Hercegovini. Odlikoval se je v vojski posebno stem, da je rešil s pomočjo svojega moštva, bil je namreč tedaj četovodja, enega naših stotnikov iz rok sovražnikov, za kar je tudi dobival znatno pristojbino. Zadnjo čast pri pogrebu sta mu izkazala dva rudokopska nadzornika in mnogo delavcev. Največjo zaslugo si je pridobil nadzornik gosp. Anton Stute, ker je mnogo pripomogel k obilnemu spremstvu. Rajni je bil od začetka pa do svoje smrti marljiv delavec pri rudnikih „Königin Elisabeth“, „Schacht Friedrich Joachim“. Bil je vedno zvest prijatelj svojim znancem in tudi svojim sodelavcem.

Lahka mu bodi tuja zemlja!

Tukajšnji Slovenci.

Lepo posestvo

pri Sv. Križu na Murskem polju se iz proste roke pod ugodnimi pogoji takoj **proda**, bodisi v celoti, bodisi kosoma, in slednje na sledeči način: usnjarska delavnica z njivo, hiša in gospodarska poslopja z njivo ter ena njiva.

Več se izve pod naslovom „**V. V.**“, poste restante, Malanedelja pri Ljutomeru. (138)

Sprejmejo se

komptuarist, večš slovenskega in nemškega jezika ter izvežban v dvostavnem knjigovodstvu z letno plačo 1200 kron, in

2 pisarniška praktikanta

vešč slovenskega in nemškega jezika. — Ponudba, opremljene s spričevali, naj se pošiljajo „Ravnateljstvu delniških pivovaren v Ljubljani, Sodnijske ulice št. 4.“ (133) 2—1

Vzamem v najem ali kupim gostilno

s posestvom ali tudi brez istega.

Ponudbe pod „**A. K.**“ upravnistvu „Domovine“. (130) 2-2

Natakarica

zmožna slovenskega in nemškega jezika, prednost ima šivilja, se sprejme takoj pri (128) D. Bezenšek na Frankolovem. 3—2

Naprodaj je

v Sevnici ob Savi veliko hišno poslopje, v katerem je gostilna, z mesnico, ledenico in vrtom. Proda se tudi zemljišče.

Naslov pove upravnistvo „Domovine“.

Okrog 20 hektolitrov

dobrega namiznega vina je skupaj ali posamezno po ceni naprodaj, da se posode izpraznijo.

Naslov pove upravnistvo „Domovine“. (122) 3—3

Fižol, predivo, suhe gobe, mešane lase in češplje kupi

Anton Kolene, trgovec v Celju.
(115) 5—4

Za veliko trgovino z mešanim blagom se išče pridna in močna, 14 let stara

učenca

z dobrimi spričevali, iz poštene kmetske hiše, iz Savinske doline.

Ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu tega lista pod števil. L. 100. (117) 3—3

Naprodaj imam gostilno

10 minut od farne cerkve, pri glavni cesti. Ponudbe pod „**A. K. 130**“. (135) 2—1

V najem se da gostilna

z njivi, vrti in travniki. — Naslov se izve (136) pri upravnistvu „Domovine“.

Za pomladansko setev

je

Tomaževa žlindra

najcenejše umetno gnojilo za njive, senožeti, vrte in zlasti za deteljišča, tembolj, ker je cena iste znatno znižana.

Zaloga v trgovini z železnino „MERKUR“, P. Majdič, Celje.

Vsaka vreča je plombirana ter označena s kolikostjo vsebine in varstveno znamko.

Vse stroje

za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z n-tanko namenjeno petrolmešanico, svetilnice na acetilen, da se ulove leteči hrošči, hidraulične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskalnice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žvepljanje

✕ sesalke za vino, ✕ cevi za vino, ✕ kakor tudi vse druge stroje ✕ za poljedelstvo kot zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastoj in franko. *

Dopisuje se v vseh jezikih.

!! POZOR !!

Vsem, kateri bolehajo na želodcu in težki prebavi

daje gotovo pomoč in pov. ača izgubljeno zdravje

edino prava

Germanova zdravilna življenska esenca

katera je nenadkriljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh želodčnih boleznih, kakor: slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna oteklina, napihovanje, podrigovanje, zgaga, zlatenica, ometica, glavobol, krči itd. Germanova življenska esenca pomaga proti jetrnim in sleznim boleznim, proti hemeroidom, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste sokove iz krvi

Germanova življenska esenca odganja zaostale vetrove in neznozne gliste, a s tem, da povrača izgubljeni tek in voljo do jedi, donša mnogo k okrepljenju telesa!

Germanova življenska esenca je pomagala že več ljudem, kateri so jako veliko potrošili za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomoči niti več nadejali niso.

Germanova življenska esenca se pripravlja iz blagodelujočih, povsem neškodljivih rastlinskih sokov, je jako prijetnega, nekoliko grenkega okusa, tako da ga lahko uživajo tudi občutljive osebe, ženske in otroci, kateri drugih zdravil ne morejo jemati.

Cena steklenici 1 K 40 v, s pošto se ne pošilja manj nego 2 steklenici, za spremnico in odpravo 40 v več, in to samo po povzetju ali če se znesek pošlje naprej.

Glavna zaloga, kamor naj se vse naročbe naslovljajo

K. GERMANA lekarna „pri črnem orlu“
v Belovaru, Hrvatsko.

V znak pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime tvrdke Ljekarna k „črnem orlu“ K. Germana u Belovaru. Zato sahtevaj izrečno pristno Germanovo življensko esenco; ako pa ti se ponudi druga, za katero bi se trdilo, da je boljša ali pa ravno tako dobra, je ne vzami, temveč jo naroči po pošti, ako je tamkaj ne dobiš. (263) 4

(118) 5-2 Najboljši
električni pianini

po najnižji ceni

kakor tudi navadni glasovirji se dobijo
le pri meni.

Martin Ropas

Celje ★ izdelovatelj glasovirjev ★ Celje.

Kava in čaj

iz prve roke, t. j. neposredno od sadilca
kave in čaja, (54) 12-3
torej s popolnim jamstvom za pristno in nepokvarjeno
kavo in čaj.

NAJNIŽJE CENE.

Najino dosti čez 100.000 orolov veliko posestvo se
obdeluje najracionalnejše. Najine vrste kave in
čaja so jako aromatične in izdatne.

Kava: Javaflor, najfinejša, 4 $\frac{1}{4}$ kg gld. 6'65, fina,
4 $\frac{1}{4}$ kg gld. 5'90. Java-brasil-mešanica 4 $\frac{1}{4}$ kg
gld. 5'40. Čaj 1 kg gld. 2'80, 4'— in 5'50. —
Pošilja se carine prosto na vsako pošto proti povzetju.
Cenik zastoj in poštne prosto.

Turk & drug

veleposestnika na Javi, prodajalca kave in čaja
v lastni režiiji

== v Trstu ==
Via dell'acquedotto 62.

Izplačujoče se postransko opravilo

brez posebnega truda in izgube časa
najdejo spoštovane osebe vsakega stanu
in povsod s prevzetjem zastopa avstrijske
družbe prve vrste, ki sprejema
„zavarovanja proti požaru, steklu, proti
škodi pri prevažanju, proti tatvini po
volumu in življenja“. — Ponudbe pod
„1798“, Gradec, poste restante.

Velika in bogata zaloga

vsake vrste vozov
kakor tudi vozovi za c. kr. poštarje
se dobivajo in izdelujejo pri

Petru Keršiču

tovarna za vozove v Šiški pri Ljubljani.

Istotam se sprejemajo prav dobri kolarski, kovaški
in sedlarski

pomočniki kakor tudi učenci

(101) 3-3 za ta rokodelstva.

L. Mašek i drug

Zagreb, Preradovićev trg 8

z jamčevino 20.000 K od
vis. kr. hrv., slav. in dalm.
vlade z dnem 5. avg. 1901
št. 44 264 oblast. dovoljena

posredovalnica za odpravljanje oseb

delavskega in kmetijskega stanu v prekmorske
kraje. Potuje se samo s hitrimi parniki — 6
do 7 dni. V luki se nič ne doplačuje. Izvrstna
postrežba z vinom na parobrodu. Odpravlja se
točno vsak ponedeljek Pismena pojasnila da-
(87) jemo brezplačno in takoj. 10 5

L. MAŠEK I DRUG, Zagreb.

(74) 15-3

Patentirane, same ob sebi delujoče

škropilnice „Syphonia“

za vinograde in hmeljnike

za **zatiranje sadnih škodljivcev**

proti boleznim na perju, za odpravo predenca in divje sorčice itd.

Same ob sebi delujoče, nošnje brizgalnice tudi z bakrenim kotlom

za 10 ali 15 litrov tekočine, s pripravo za petrolejno mešanico ali brez nje in
vožnje, same ob sebi delujoče brizgalnice proizvaja kot specialitete

PH. MAYFARTH & Co.

tvornice poljedelskih strojev, specialna tvornica vinskih in sadnih stiskalnic in drugih strojev

DUNA J, II. Taborstrasse št. 71.

Obširni ilustrovani ceniki zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice se uporabljajo
na notranje in zunanje bolezni. Učinkujejo nedosegljivo in
spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo katar, ure-
jejo izmečke in odpravijo naduho, bolečine in krče, pospe-
šujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Delujejo
izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni
na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo
vsako mrzlico. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bo-
lezni na maternici in modromu in raditega ne bi smele
manjkati v nobeni meščanski in kmetijski hiši.

Naročuje se edino in točno le pod naslovom: MESTNA LEKARNA, ZAGREB, Gornji
grad št. 25, poleg cerkve sv. Marka. — Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj
kot ena dvanajstotina se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K
3 ducati (36 „)	11 „
5 ducat. (60 „)	17 „
10 ducat. (120 „)	32 „

Ustanovljena leta 1360.

Mestna lekarna
ZAGREB

Markov trg št. 36.

(1) 20-9

Zdravje je največje bogastvo!

Stanje hranilnih vlog nad 18 milijonov K. Rezervni zakad nad 550.000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 2. ure dopoldne in jih
obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h ka-
pitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne
da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna
občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno
močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to
hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 $\frac{1}{4}$ % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak
dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5%, izpo-
sojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa
želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora
plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.